

[Morten Lange.]

har ikke vedrørende denne del af komplekset haft nogen som helst anledning til at skifte mening, hverken om det ugavnlige for forbrugerne — specielt margarineforbrugerne — i, at vi har en rapsordning, eller om det urimelige i, at vi har en kornordning. Begge disse lovforslag burde hurtigst muligt udgå af lovkomplekset, og vi skal komme med vort beskedne bidrag hertil ved at stemme imod dem.

Mose Hansen: Vort parti har jo ikke haft lejlighed til i den foreliggende betænkning at give udtryk for vore synspunkter. Jeg vil derfor gerne i dag sige, at ved første behandling forsøgte jeg at give udtryk for, at dansk landbrug såvel på grund af de udenrigspolitiske som de indenrigspolitiske forhold var kommet ud af økonomisk balance og ikke kunne følge med i det øvrige samfunds socialekonomiske velstandsstigning. Det er vort partis opfattelse, at denne tilstand må bringes til ophør snarest muligt, hvis ikke det øvrige samfunds velstandsstigning skal holde op og samfundet løbe ind i en udvikling, der ikke er til fordel for nogen.

Det er altså ud fra disse betragtninger vi mener landbrugets problemer skal løses, og landbrugets problemer kan derfor efter vor opfattelse deles i de mere kortsigtede, øjeblikkelige problemer og de langsigtede. Det, det på kort sigt drejer sig om, er at yde landbruget en øjeblikkelig hjælp, og i denne periode bør alle positive kræfter sættes ind på at finde den produktionsmæssige og økonomiske placering af vort landbrug i den fremtidige indenrigs- og udenrigspolitiske udvikling.

Landbruget har siden foråret 1961 været henvist til støtte enten på den ene eller den anden måde. Det er en udvikling, der ikke kan fortsætte for et af landets hovederhverv, hvis råstof er den danske jord. Vort parti havde håbet, at det igennem disse år fra 1961 under udvalgsbehandlinger af landbrugsordningerne ville være lykkedes udvalgene at finde noget, der pegede fremad for erhvervet. Efter den afgivne betænkning har det ikke været muligt, og forholdene for landbruget er vel i dag helt uoverskuelige efter afbrydelsen af markedsforhandlingerne mellem de seks og de syv. Vort parti er derfor endnu i dag af den opfattelse, at der bør

ydes landbruget en betydelig støtte, men det må ikke være gennem ordninger, der for det første er for betydningsløse til at fastholde interessen for landbruget, for det andet hindrer en fri etableringsret og en økonomisk tilpasningsproces i landbruget.

Ud fra disse betragtninger har vort parti ikke givet tilslutning til regeringens jordpolitiske linje. Nu vil jeg i denne forbindelse gerne fastslå, at en friere jordlovgivning ikke alene kan løse landbrugets øjeblikkelige økonomiske problemer; men jordlovgivningen må tages med i overvejelserne, når der skal tages fat på at løse de langsigtede problemer.

Et andet område, hvor der efter vor opfattelse bør sættes kraftigt ind, er det skattepolitiske. Jeg er helt klar over, at lovforslagene indeholder bortfald af de faste skatter til amt og stat, men mit parti ønsker derudover de faste grundskatter i sognekommunerne ophævet. Men indtil denne mere langsigtede løsning af landbrugets problemer kan finde sted, bør i den aktuelle situation de faste grundskatter på landejendomme i kommunerne refunderes de egentlige landmænd, altså dem, der lever af landbrug alene. Refusionsordningen vil være af stor øjeblikkelig betydning for landbruget.

For det tredje ønsker vi en forsynings- og kornpolitik, der ikke alene hæver basisprisen for foderkorn op til produktionsprisen og i takt med de prisstigninger, der har fundet sted på andre områder, men fastsætter prisen på foderkorn på samme niveau som prisen på brødkorn, så der i fremtiden ikke sker en skæv fordeling af korndyrkningen. Hjemmeavlet korn bør i stor udstrækning bruges i svineproduktionen, og i denne forbindelse er en dyrkning af foderkorn nationaløkonomisk mere fordelagtig end en udvidet dyrkning af brødkorn. Kornloven bør derfor ændres på dette område, således at basisprisen på foderkorn kommer op på samme niveau som prisen på brødkorn.

Det ærede medlem hr. Morten Lange, og nu også det ærede medlem hr. Carl Petersen, har givet udtryk for, at en kornordning efter disse retningslinjer er til skade for det mindre landbrug. Jeg mener, det er en fejlagtig opfattelse. Det må efter min formening være en afgjort forudsæt-